

NJË SHPËTIMTAR PËR JU

Pesë Mësime Biblike për Fëmijë

Shkruar nga Jennifer Haaijer
Ilustruar nga Tim Shirey
Përkthyer nga Andi Stefanllari

Departamenti Audio-Vizual i Literaturës së BUF-it European

JU LUTEMI VINI RE!

Vizualet për këtë seri mund të blihen në pjesën më të madhe të zyrave të BUF-it dhe në dyqanet në internet. Për një listë të zyrave të BUF-it dhe dyqaneve në internet në Evropë, ju lutemi vizitoni www.teachkids.eu/al dhe kliko mbi “Vendet”.

Bashkësia e Ungjillëzimit të Fëmijëve
Child Evangelism Fellowship
Kutia Postare 249
Durrës
Albania

BUF SH
BASHKËSIA E UNGJILLIZIMIT
TË FËMIJËVE E SHQIPËRISË®

Copyright © 2010 European Child Evangelism Fellowship

Të gjitha të drejtat e rezervuara. Përdorur me leje.

Mund të riprodhohet vetëm për përdorim personal, shërbese,
jofitimprurës ose jo-komercial. Vizitoni www.teachkids.eu/al
për më shumë detaje mbi lejen e përdorimit.

PËRMBAJTJA E LËNDËS

Mësimi I	Lindja e Krishtit	3
Mësimi II	Jezusi shëron një të paralizuar	7
Mësimi III	Gjyqi dhe kryqëzimi i Krishtit	10
Mësimi IV	Ringjallja e Krishtit	14
Mësimi V	Mbreti i madh	17

Parathënie

Këto mësimë janë prezantime të thjeshta e të drejtpërdrejta të Ungjillit, që synojnë t'ju ndihmojnë në mësimdhënien e fëmijëve të paungjillizuar. Ato janë gjithashtu shumë të përshtatshme edhe për më të vegjlit. Ato mund të përdoren në Klubet 5-ditore në natyrë, ku ata që marrin pjesë e njohin fare pak Biblën ose nuk e njohin fare. Çfarë nxitje dhe privilegji është t'i mësosh këta fëmijë për lindjen, jetën, ringjalljen, ngritjen në qiell dhe kthimin e Shpëtimtarit tonë të mrekullueshëm! Të krishterët e hershëm "nuk pushuan së mësuari dhe predikuari Jezus Krishtin" (Veprat 5:42). Dhe po kështu le të bëjmë edhe ne!

Unë lavdëroj Zotin, që përdori Tim Shirey për të përgatitur tablo të tilla të përshtatshme për figurat. Çdo skenë është ilustruar për t'i ndihmuar fëmijët të mësojnë të vërtetën, dhe të lavdërojnë Zotin, dhe të gjitha këto duke kaluar përmes lutjeve të shumta. Lutja ime është që nëpërmjet kësaj serie mësimesh, shumë djem dhe vajza do të vijnë në një njohje shpëtuese të Zotit Jezus Krisht.

Jennifer Haaijer

UDHËZIME PËR MËSUESIT

LUTJE.

Qëndroni shumë në lutje për fëmijët. Nëse Perëndia nuk vepron në zemrat dhe jetët e tyre, asnjë vepër shpirtërore nuk do të bëhet. Lutuni që çdo mësim që do të jepni, të jetë nën fuqinë e Shpirtit të Shenjtë. Ky është sekreti i ungjillizimit të efektshëm.

VARGJET PËRMENDËSH.

Ne sugjerojmë që, nëse këto mësimë do të jepen në pesë ditë të njëpasnjëshme, vetëm tre vargje përmendësh të mësohen. Është më mirë që fëmijët të mësojnë ashtu siç duhet tre vargje, sesa pesë në mënyrë të sipërfaqshme. Kjo e shpjegon arsyen pse vargjet përmendësh janë të përsëritura dy herë. Dy vargje të tjera Biblike sugjerohen, nëse po i jepni këto, si mësimë individuale.

PËRGATITJE.

Ky tekst i detajuar i siguron ndihmë mësuesit, por nuk duhet të zëvendësoj vetëpërgatitjen, kujdesin dhe lutjet që vetë ai duhet të bëj. Studiojini pasazhet në Fjalën e Perëndisë para se të studioni tekstin. Mundohuni që të njihni çdo mësim aq mirë, sa të jeni të aftë të jepni mësimin pa përdorur shënime ose duke i përdorur fare pak.

Kujtoni, që është thuajse e pamundur të përdorni shënime në një situatë të një Klubi 5-ditor në natyrë. Gjithashtu, praktikoni përdorimin e figurave para se t'i jepni fëmijëve një mësim.

GATISHMËRIA JUAJ.

Mund të ketë fëmijë që digjen nga dëshira për t'u shpëtuar, por nuk janë të sigurt sesi mund të shpëtohen. Mund të ketë fëmijë, që kanë pyetje rreth asaj çfarë ju mësoni. Disa herë gjatë çdo programi thojni fëmijëve se jeni të gatshëm për të biseduar me ta pas takimit. Bëjuani të qartë se ku do të ndodheni. Por, megjithatë, kini kujdes që të mos jepni përshtypjen, se fëmijët duhet të qëndrojnë mbrapa që të shpëtohen. Ata mund t'i besojnë Krishtit kudo, kurdoherë, pa praninë e një këshilluesi.

Ju mund t'i tregoni fëmijëve gatishmërinë tuaj për këshillim:

- gjatë kohës së lajmërimeve;
- ose pas mësimit të vargut përmendësh i cili flet rreth shpëtimit personal nga mëkati;
- ose gjatë mësimit Biblik, duke preferuar pjesën e hershme;
- ose gjatë një kohe tjetër të përshtatshme të programit.

Ja një shembull i asaj që mund të thuhet:

“Nëse doni që Zoti Jezus t’ju falë mëkatet tuaja dhe ju nuk jeni ende të sigurt se çfarë duhet të bëni, unë do të jem i gëzuar që të flas me ju rreth kësaj dhe t’ju ndihmoj. Pasi të ketë mbaruar takimi, shko thjesht atje te pema dhe ulu nën të. Atëherë do ta di se dëshiron të flasësh me mua. Unë do të vij dhe do t’ju shpjegoj se si mund t’i kërkonit Zotit Jezus Krisht për të qenë Shpëtimtari juaj.”

Meqë ka fëmijë që i besojnë Zotit Jezus Krisht si Shpëtimtarit të tyre duke qenë të vetëm pa pasur një këshilltar personal, është mirë që thoni diçka të tillë nga fundi i Klubit 5-ditor. Nëse i keni besuar Zotit Jezus, dhe unë nuk di gjë rreth kësaj, ju lutemi të më tregoni pas takimit, që të mund t’ju ndihmoj. Unë do të jem duke qëndruar atje pranë asaj banke (ose ndonjë vendi tjetër). Thjesht eja dhe tregomë: “Unë dua që ju ta dini se i kam kërkuar Jezusit të më shpëtojë.” Kjo do t’ju lejonte që ta përfshinin një fëmijë të tillë në programin tuaj të ndjekjes së mëtejshme, dhe të mund ta ndihmonit atë, në sferën e sigurisë dhe rritjes së Krishterë.

Nga prapa manualit, ju do të gjeni një përmbledhje të **HAPAVE TË KËSHILLIMIT TË NJË FËMIJE PËR SHPËTIM.**

MËSIMI 1

Lindja e Krishtit

Pasazhet e Shkrimit:	Mateu 1:18-25; Lluka 1:26-38; 2:1-20
Vërteta Qendrore:	Jezus Krishti është i vetmi Shpëtimtar
Vargu përmendësh:	<i>“Kushdo që do ta thërrasë emrin e Zotit do të shpëtohet”</i> Romakëve 10:13

MËSIMI:

Ka ndodhur vetëm një herë, dhe nuk do të ndodhë kurrë më. A keni dëgjuar për të?

Figura I-1

Shumë, shumë kohë më parë, një zonjushë jetonte në një qytet të largët. Ajo nuk ishte as e famshme e as e pasur. Por një ditë, një gjë mahnitëse dhe frikësuese i ndodhi asaj. Ajo dëgjoji dikë që hyri në shtëpinë e saj dhe tha, “Tungjatjeta!” Ajo nuk priste ndonjë vizitor dhe shtangu kur e pa atë. Nuk ishte një nga fqinjët e saj. Nuk ishte Jozefi, burri me të cilin ajo do të martohej. Ky vizitor ishte i ndryshëm, shumë i ndryshëm. Ai ishte një nga lajmëtarët e Perëndisë, një engjëll i dërguar nga Qielli, aty ku Perëndia jeton. Ne nuk e dimë sesi ai dukej, por kur zonjusha e re e pa atë ajo u frikësua.

“Mos ki frikë,” tha engjëlli me ëmbëlsi. “Perëndia ju ka zgjedhur për diçka të veçantë. Ti do të lindësh një djalë dhe do t’ia vësh emrin Jezus. Ai do të jetë i madh dhe do të quhet Biri i Shumë të Lartit.”

Gruaja e re u shtang dhe u frikësua. Ishte e pamundur, që diçka e tillë të ndodhte. “Si do të ndodhë kjo, përderisa unë nuk njoh burrë,” pyeti ajo.

Engjëlli i shpjegoi që ajo do të ishte nëna e foshnjës, por Perëndia do të ishte Ati i Tij. Çdo foshnje ka një grua si nënë, dhe një burrë, si babain e tij. Por ky djalë do të ishte i ndryshëm: Ai nuk do të kishte si baba një burrë, Perëndia

do të ishte Ati. Kjo nuk ka ndodhur kurrë më parë dhe as nuk do të ndodhë përsëri. Unë e di se kjo është e vështirë, që ti dhe unë ta kuptojmë. Megjithatë nuk e kuptojmë, ne mund ta besojmë këtë, pasi është shkruar në Bibël. Kjo foshnjë ishte Biri i Perëndisë. Perëndia ka vetëm një Bir dhe engjëlli tha se Ai shpejt do të bëhej një foshnjë.

Gruaja e re e habitur i tha engjëllit: “Nëse ky është vullneti i Perëndisë, unë do të jem shërbëtorja e Tij.” Dhe engjëlli u largua prej saj.

A e di ndonjëri emrin e kësaj gruaje? Ishte Maria. Tek po rrinte e vetme në shtëpinë e saj në Nazaret, mendja e saj ishte mbushur plot me mendime dhe pyetje. Ishte e pamundur që diçka e tillë të ndodhte.... Perëndia mund të bëjë gjëra të pamundura. A do ta besonte dikush këtë histori? Dhe çfarë do të thoshte Jozefi, burri me të cilin ajo do të martohej?

Në fillim Jozefi u shqetësua shumë, por Perëndia i tha atij që foshnja e Maries ishte Biri i Perëndisë. Atëherë Jozefi ishte i gatshëm për t’u martuar me Marien. Do të ishte një nder për t’u kujdesur për këtë fëmijë të veçantë.

Figura I-2

Duhet të ketë qenë një gëzim i madh në shtëpinë e Maries dhe Jozefit, ndërsa po përgatiteshin për lindjen e foshnjës. Muajt kaluan shpejt; shumë shpejt fëmija do të lindte.

Por një ditë Jozefi tha, “Marie, na duhet të udhëtojmë për në Betlehem.”

“Është një udhëtim i gjatë, Jozef. A duhet patjetër ta bëjmë tani?” Maria mund të ketë pyetur plot ankth.

“Unë mendoj se po. Perandori dëshiron të kryejë regjistrimin e popullsisë. Kështu ne duhet të shkojmë në Betlehem për të shkruar emrat tanë në një libër.”

Ata u përgatitën për udhëtim të gjatë dhe shpejt u larguan nga shtëpia. Ndoshta Maria ngiste një gomar. Ata ishin të lodhur kur mbërritën në qytet. “Le të gjejmë një vend për të qëndruar,” menduan ata. Por ishte shumë e vështirë të gjenin një vend. Qyteti ishte mbushur plot. Njëri pas tjetrit, pronarët e bujtinave, tundnin kokat dhe thoshin: “Na vjen keq, nuk kemi dhomë për ju.” Maria ishte e lodhur. Ata kishin nevojë për ndonjë vend ku të pushonin. Kur i zoti i një bujtine u sugjeroi, “nëse doni ju mund të flini në stallë,” ata pranuan. Nuk ishte ajo çfarë ata donin, por ishte më mirë se asgjë. Ata ishin të gëzuar që të hynin brenda, dhe u rehatuan aq sa mundën. Ndoshta kishte edhe kafshë që flinin atje.

Figura I-3

Sht! (Mësues, bëni një tingull si ai i të qarës së një fëmije.) Kjo ishte e qara e një fëmije – një foshnje të re. Po, atje në stallë, fëmija e Maries lindi. A mund ta kujtoni se kush ishte babai i fëmijës? (Lejojini fëmijët të përgjigjen.) Po, ishte Perëndia! Kjo është çfarë ne kujtojmë në Krishtlindje – Biri i vetëm i Perëndisë i ardhur në tokë.

Me dashuri dhe butësi Maria dhe Jozefi u kujdesën për Të. “Le ta përdorim grazhdin’ _ ndoshta ishte ideja e Jozefit. Ata përdorën grazhdin, prej të cilit kafshët zakonisht hanin ushqimin e tyre. Ndoshta ata vunë kashtë të re për ta bërë sa më të rehatshëm grazhdin për foshnjën e vogël të sapolindur.

Maria dhe Jozefi vështronin me habi djalin e vogël. Po, Ai ishte një foshnje e vërtetë. Me

këmbë të vogla dhe me duar kaq të vogla. Ai duhej të ushqehet dhe kishte nevojë për kujdes ashtu si çdo fëmijë tjetër. Por ky fëmijë ishte i ndryshëm – Ai ishte Biri i vetëm i Perëndisë. Para se të bëhej një foshnjë, Ai kishte jetuar me Perëndinë Atin e Tij. Jeta e Tij me Atin nuk kishte fillim; Ai ndodhej gjithnjë atje. Ai ishte atje kur bota u krijua. Ai madje e bëri botën –“ të gjitha gjërat u bënë me anë të Tij” (Gjoni 1:3). Por tani Ai ishte bërë një foshnje e vogël, e dobët, dhe po kalonte natën e Tij të parë në këtë botë duke fjetur në një stallë. Sa ndryshim nga Qielli ku Ai kishte jetuar gjithnjë.

“Emri i Tij është Jezus,” pëshpëritën Maria dhe Jozefi. Perëndia i kishte thënë që të dyve se cili duhet të ishte emri i Tij. Emri Jezus ka një kuptim të mrekullueshëm. Jezus do të thotë “Shpëtimtar” – që është dikush, që shpëton ose çliron njerëz. Perëndia dërgoi Birin e Tij, meqë ti dhe unë jemi në gjendje të vështirë dhe kemi nevojë për t’u shpëtuar.

(Mësues: do të ishte mirë të kishim fotografinë e një djali, montuar mbi karton, dhe ta përdornit atë si vizualin tuaj).

Lërmëni t’ju tregoj rreth një djali të quajtur Aleksandër i cili ndodhej në të njëjtën vështirësi....

“Jo, nuk e bëra unë, jam i singhtë në këtë që them.” i tha Aleksandri mamasë së tij. “Mikeli e bëri atë.” Mikeli ishte dy vjeç dhe nuk mund të shpjegonte sesi bima ishte prishur. Mamaja i besoi Aleksandrit dhe ai ishte i gëzuar. Ajo nuk e dinte që ai kishte qenë duke luajtur me top në dhomën e pritjes diçka në të cilën ai nuk ishte i lejuar ta bënte. Gënjeshtra e tij e shpejtë e kishte nxjerrë atë nga telashi. A ke thënë ti ndonjëherë gënjeshtra, që të shpëtosh nga telashi? A je treguar ndonjëherë i pabindur ndaj prindërve të tu? Kur ti bën kështu, ti nuk i bindesh Perëndisë. Në Bibël Perëndia na urdhëron, “Mos gënjeni” dhe “Binduni prindërve tuaj.” Kur ti nuk i bindesh, ti ndodhesh në telash të madh. Ato gjëra, që nuk e kënaqin Perëndinë quhen mëkat. Perëndia është aq i mirë, i pastër dhe i drejtë saqë Ai duhet ta dënojë të gjithë mëkatin. Ky dënim vjen pasi ti vdes, kur ti ta takosh Atë dhe do të duhet t’i

përgjigjesh për mosbindjen ndaj Tij. Bibla thotë që “të gjithë mëkatuan” (Romakëve 3:23), kështu pra çdo njeri këtu ndodhet në këtë telash të madh. Ti duhet të shpëtohesh, përndryshe ti do të dënohesh përgjithnjë për gabimet që ke bërë. Por ti mund të shpëtohesh, pasi Biri i Perëndisë erdhi në botë për të qenë Shpëtimtari. Një engjëll i kishte thënë Jozefit: “Ti do t’i vesh emrin Jezus, sepse Ai do të shpëtojë popullin e tij nga mëkatet e tyre” (Mateu 1:21). Dukej sikur vetëm Maria dhe Jozefi e dinin se Ai do të vinte. Njerëzit në Betlehem nuk dinin asgjë për atë, që po ndodhte në stallë. Përjashta qytetit ishte një natë e qetë. Në fusha disa barinj po ruanin delet e tyre. Për ta ishte një natë si gjithë të tjerat.

Figura I-4

Gjersa.....Papritur, një dritë e madhe ndriçoi tërë qiellin. Ishte një nga lajmëtarët e Perëndisë, përsëri një engjëll. Ashtu si ti dhe unë, barinjtë nuk kishin parë kurrë një engjëll. Ata u tmerruan dhe mbuluan fytyrat me duart e tyre.

“Mos druani,” zëri i engjëllit kumboi. “Unë kam lajme të mira. Një Shpëtimtar për ju ka lindur në Betlehem. Ju do ta gjeni Atë të mbështjellë me pelena, të shtrirë në grazhd.”

Befas, qielli u mbush me engjëj, të cilët lavdëronin Perëndinë. Engjëjt ishin aq të mahnitur për atë që Perëndia kishte bërë, sa që këndonin, “Lavdi Perëndisë!” Asnjëherë nuk ishin parë kaq shumë engjëj në tokë. Perëndia po bënte diçka shumë të mrekullueshme. Ai i deshi njerëzit shumë, kaq shumë, po aq sa na do ty dhe mua gjithashtu. Ai e di që ne ndodhemi në telash të madh, meqë nuk i jemi bindur Atij. Por Ai dërgoi Birin e Tij të vetëm për të na shpëtuar. Zoti Jezus mund të të shpëtojë nga dënimi që ti meriton. Ai të shpëton nga mëkati dhe të ndryshon: Ai do t’ju ndihmojë të jetosh në një mënyrë që e kënaq Atë.

Ky ishte lajmi i mirë që engjëlli i tha barinjve. Prandaj dhe engjëjt këndonin. Barinjtë u habitën u frikësuan, u ngazëllyen, dhe u

mahnitën tek po ndiqnin dhe dëgjonin, çfarë po ndodhte përreth tyre.

Figura I-5

Menjëherë qielli u err. Ardhja e Shpëtimtarit u lajmërua, kështu engjëjt u kthyen në qiell. Po si mund t’i shpëtonte këta barinj nga mëkati një djalë kaq i vogël? Si mund të bënte Ai diçka për të na shpëtuar nga dënimi i Perëndisë?

Foshnja ishte gjithashtu Perëndi, kështu Ai ishte shumë i veçantë. Ai u rrit ashtu si rriteni edhe ju. Ai mësoi të ecë dhe të flasë. Ai luante me miqtë e tij. Ai shkante në shkollë. Por ai kurrë nuk u ndodh në atë telash të madh në të cilën ti ndodhesh. Ai kurrë nuk tha një gënjeshtër. Ai nuk u tregua kurrë i pabindur ndaj Perëndisë. Ai ishte i përsosur. Pastaj, kur Ai i kaloi të tridhjetat, Ai u vra: Ai u gozhdua në një kryq. Tek ndodhej atje i varur duke vdekur Perëndia e dënoi Atë për mëkatin tonë. Ai vuajti tmerrësisht, ndërsa Perëndia e dënoi Atë për gënjeshttrat tona, mosbindjen, egoizmin, zemërimin, zilinë....dhe çdo gjë të gabuar. Bibla thotë që Zoti Jezus “e dha Vetën e Tij për mëkatet tona” (Galatasve 1:4). Ai na deshi aq shumë, sa që Ai ishte i gatshëm për t’u dënuar në vendin tonë.

Askush tjetër nuk të do më shumë nga sa të do Ai. Po, Ai të do ende, sepse Ai nuk është i vdekur sot. Ai vdiq dhe u varros, por pas tre ditësh u kthye në jetë. Ai është ende i gjallë dhe nuk do të vdesë kurrë më. Ai ndodhet përsëri në Qiell tani, por mund t’ju shohë dhe t’ju dëgjojë. Nëse ju i kërkonit Atij të të shpëtojë nga mëkati dhe të të ndryshojë, Ai do ta bëjë atë. Perëndia premtton, “Kushdo që do ta thërrasë emrin e Zotit do të shpëtohet” (Romakëve 10:13). Ai është i vetmi Shpëtimtar që ekziston. Ndoshta ti do me të vërtetë që Ai të jetë Shpëtimtari yt, por nuk je i sigurt se si “ta thërrasësh emrin e Zotit”; ndoshta ti ke pyetje rreth kësaj. Unë do të jem i gëzuar që të flas me ty dhe t’ju ndihmoj me vargje nga Bibla. Pas klubit, pasi të tjerët të jenë larguar, ju lutemi të vini dhe të flisni me mua. Unë do të jem (*mësues, cakto vendin*). Zoti Jezus është Shpëtimtari për të Cilin ti ke nevojë. Ai është, Ai i Cili u nevojitej edhe barinjve gjithashtu.

Figura I- 6

“Ne duhet të shkojmë në Betlehem,” i folën ata njëri tjetrit.

“Po, le ta shohim me sytë tanë ç’ka ndodhur dhe ç’na bëri të ditur Zoti.”

Për ta, thjesht të dëgjonin rreth Shpëtimtarit nuk mjaftonte; ata donin të shkonin dhe ta shikonin vetë me sytë e tyre. Edhe për ty, është mirë të dëgjosh rreth Zotit Jezus, por ti duhet ta pyesësh veten, “A është ky Shpëtimtar për mua?” Ti duhet t’i besosh Zotit Jezus Krisht personalisht. Kjo do të thotë që ti të njohësh faktin se je i papajtuar me Perëndinë; të vjen keq që ke mëkatuar. Kjo do të thotë që ti të dish se Zoti Jezus vdiq për ty dhe ti i kërkon Atij që tani të të shpëtojë nga mëkati yt. Atëherë Ai do të jetë Shpëtimtari yt dhe do ta ndryshojë jetën tënde. Mos thuaj thjesht “Më pëlqeu tregimi.”

Bëni diçka rreth asaj që dëgjuat. Ti nuk mund të shkosh në Betlehem, por ti mund t’i kërkosh Jezus Krishtit që të të shpëtojë tani.

Barinjtë do të kishin humbur shumë nëse vetëm do të kishin dëgjuar lajmin e mirë. Por ata i lanë delet e tyre dhe u nisën për në qytet.

Figura I-7

Ata nuk e dinin se në cilën shtëpi të shkonin në Betlehem. Engjëlli u kishte dhënë atyre një ide. A e mbani mend? Po, foshnja do të mbështillej me pelena dhe Ai do të ndodhej i shtrirë në një grazhd.

Ata shikuan rreth e rrotull deri sa gjetën një stallë afër një hani. Ata hynë në të dhe panë njerëz, një burrë dhe një grua. Afër tyre ishte një grazhd. “Ky duhet të jetë vendi,” menduan ata. Zemrat e tyre duhet të kenë rrahur nga gëzimi.

Qetësisht ata u futën brenda dhe shikuan me habi foshnjën e vogël. Ndoshta ata u gjuhëzuan pranë grazhdit, sepse ata e dinin se fëmija ishte Shpëtimtari i tyre. Ata nuk e kuptonin ende, se një ditë Ai do të vdiste për mëkatet e tyre, për ato të Maries, të Jozefit dhe tonat.

Barinjtë i treguan Maries dhe Jozefit atë çfarë engjëlli i kishte thënë. Ata i treguan rreth turmës së madhe të engjëjve. Ndoshta kjo e ndihmonte Marien dhe Jozefin që ta kuptonin se sa i mrekullueshëm ishte ky djalë i vogël.

Figura I-8

Shpejt erdhi koha që barinjtë të ktheheshin te delet e tyre. Ata thanë mirupafshim dhe i dhanë edhe një vështrim të fundit fëmijës. Tek po ecnin duke u kthyer drejt kodrinës, ata ndalën për t’u treguar lajmin të tjerëve.

“Perëndia ka dërguar Shpëtimtarin që premtoi.”

“Ne e pamë Atë në një stallë në Betlehem.”

“Gëzohuni! Perëndia ka qenë i mirë ndaj nesh. Shpëtimtari ka ardhur.”

“Një engjëll na tregoi për Të. Oh, ne kurrë nuk do ta harrojmë atë kor qiellor, atë turmë të madhe engjëjsh!”

Dhe kështu lajmi u përhap. Që nga ajo kohë, shumë e shumë njerëz e kanë dëgjuar atë. Sot ti e ke dëgjuar gjithashtu. Nëse ti thjesht dëgjon, por nuk bën asgjë rreth asaj që dëgjon, ti do të jesh ende shumë keq në marrëdhënien me Perëndinë. Të gjitha gabimet që ti bën do të të mbajnë larg nga Perëndia, dhe ti do të dënohesh përgjithmonë.

Jezus Krishti mund të të shpëtojë sot. A e di se ti nuk i je bindur Perëndisë dhe meriton dënimin e Perëndisë? A të vjen keq për gabimin që ke bërë? A do të jesh i ndryshëm? Atëherë tregoji Zotit Jezus për këtë – me qetësi, aty ku je ulur. Ti mund të thuash diçka të tillë: “I dashur Zoti Jezus, më vjen keq për të gjithë të keqen që kam bërë. Unë dua të jem i ndryshëm. Faleminderit që erdhe në botë dhe vdiqe për mua. Të lutem shpëtomë tani.” Në këtë mënyrë ti “i thërret emrit të Zotit.” Kur ti ta bësh këtë, ti do të shpëtohesh. Perëndia premtonte, “Kushdo që do ta thërrasë emrin e Zotit do të shpëtohet.” Ai do të të shpëtojë edhe ty gjithashtu. Perëndia tha se Zoti Jezus “do ta shpëtojë popullin e Tij nga mëkatet e tyre” (Mateu 1:21).

MËSIMI 2

Jezusi shëron një të paralizuar

Pasazhi i Shkrimit: Marku 2:1-12

Vërteta Qendrore: Jezus Krishti mund t'ua falë mëkatin

Vargu përmendësh: Në një Klub 5-Ditor përsërisni Romakëve 10:13. Në një takim mësoni: *“Në Jezus Krishtin kemi faljen e mëkateve”* Efesianëve 1:7

MËSIMI

Figura II-1

Lajmi u përhap me shpejtësi:

“Ai është kthyer në qytet; ejani të shkojmë ta shohim.” – “Ai është mësuesi më i mirë që unë kam dëgjuar ndonjëherë.” – “Ai madje edhe një të sëmurë mund të shërojë. Unë nuk dua ta humb këtë mundësi.” – “Fqinji im më tregoi për Të; unë dua ta shoh vetë me sytë e mi.”

Ata po flisnin rreth Zotit Jezus Krisht. A ju kujtohet se në mësimin tonë të fundit, ne mësuam se si lindi Ai? Tani Ai ishte rritur e bërë burrë. Ai ishte kthyer në shtëpi në Galile, në Kapernaum, dhe shumë po nxitonin për ta dëgjuar Atë. Të tjerët nuk ishin dhe aq entuziastë. Ata ishin në fakt të mbushur me zemërim dhe xheloz: “Kush është vallë ky njeri? Shikoni të gjithë ata njerëz, që mbliidhen për ta dëgjuar Atë. Më mirë shkojmë dhe të shohim se çfarë po u thotë Ai atyre,” u ankuan ata. Këta njerëz ishin shumë fetarë dhe shpesh flisnin rreth Perëndisë. Por atyre nuk u pëlqente Biri i Tij, Jezus Krishti.

Shtëpia ku Zoti Jezus po mësonte, ishte mbushur me njerëz. Ata që nuk mund të ngjisheshin, mbliidheshin përreth derës. Çdo njeri dëgjonte me ngulmim, ndërsa Zoti Jezus mësonte rreth Perëndisë dhe pajtimit me Të. Ai ishte një mësues shumë i mirë; asnjë tjetër nuk mund të mësonte aq mirë. Jo shumë njerëz nga turma e dinin se çdo fjalë që Zoti Jezus i thoshte ishte nga Perëndia.

Ata nuk dinin se Ai ishte Perëndi, Biri i vetëm i Perëndisë.

Ai kishte trajtën e një njeriu; Ai ishte njeri; por Ai ishte gjithashtu Perëndi. Për këtë arsye ishte e mrekullueshme ta dëgjoje Atë, edhe sikur të mos kishte vend për të lëvizur në shtëpi!

Por ta lëmë atë shtëpi të mbushur plot dhe të shkojmë te një tjetër në po atë qytet...

Figura II-2

Ka të ngjarë që ky vend të ishte një vend i qetë dhe i trishtuar. I shtrirë mbi një vig ndodhej një njeri shumë i sëmurë. Ai ishte i paralizuar; që do të thoshte se ai nuk mund të lëvizte dot. Doktorët nuk mund ta ndihmonin atë. Nuk kishte ilaç që mund t'i bënte mirë atij. Sa vështirë do të ishte të rrije i shtrirë gjithë ditën në shtrat. Imagjinoni të mos jeni në gjendje të vraponi, hidheni apo t'i ngjiteni tatëpjetës.

Por ky nuk ishte i vetmi problem që ky njeri kishte. Kishte diçka gabim, diçka që njerëzit nuk mund ta shohin lehtë. Shumë herë ky njeri nuk i ishte bindur Perëndisë. Perëndia urdhëron, “Mos lakmo” por ai kishte pasur zili për gjërat që i përkisnin të tjerëve duke i dëshiruar ato. Perëndia urdhëron, “Duaje Zotin Perëndinë tënd me gjithë zemrën tënde.” Por shumë herë ai njeri nuk e donte Perëndinë aspak. Nëse të gjitha gjërat e gabuara që ky

njeri kishte bërë do të shkruheshin në një libër, do të duhej të ishte një libër i madh.

Supozoni se ekziston një libër i tillë për ty dhe për mua. Çfarë do të ishte shkruar në të? Ndoshta vëllai yt mori një veturë me telekomandim për ditëlindjen e tij. Ishte shumë e bukur. Ti u bërë aq xheloz, sa që ti nuk do të ishit të përzemërt me të megjithëse ishte ditëlindja e tij. Perëndia urdhëron, “Mos lakmo.” Ti nuk iu binde Perëndisë, kështu “vetura e lakmuar e vëllait” do të vihet në librin tënd. Shumë e shumë gjëra të tjera që ti ke bërë kundër Perëndisë do të jenë në atë libër gjithashtu:

“Nuk e mbylle televizorin, kur mamaja të tha se duhet ta mbyllje.”

“U grindët me motrën.”

“E përplase derën nga inati.”

“Ke menduar gjëra të këqija rreth vajzave të shkollës.”

“Treguat gënjeshtër për të dalë nga telashi.”

“Mashtrove në provimin e shkollës.”

“As edhe nuk mendove fare rreth Perëndisë sot.”

Dhe kjo mund të vazhdojë më tej. Nuk ka nevojë për një libër të tillë, pasi Perëndia njeh çdo gjë të gabuar që ti ke bërë. Ai madje edhe di çdo gjë të gabuar që ti do të kryesh. Perëndia i sheh këto gjëra si një problem të madh. Ai e quan gjënë e gabuar “mëkat”. Ai nuk mund të thotë kurrë, “Oh, nuk ka rëndësi për mëkatin.” Ai është i mirë dhe i drejtë, kështu që kur nuk i bindesh Atij, Ai duhet ta dënojë atë mosbindje. Ky dënim ndodh kur vdesim. Në Bibël ne lexojmë “Është caktuar që njerëzit të vdesin vetëm një herë, dhe më pas vjen gjyqi” (Hebrenjve 9:27).

Kur ti të vdesësh, Perëndia do të dënojë për çdo gjë të gabuar që ke bërë kundër Atij. Dënimi i Perëndisë ndaj mëkatit do të zgjasë përgjithmonë. Kjo është çfarë unë meritoj, është ajo çfarë ti meriton, dhe është çfarë ky njeri meritonte gjithashtu.

Figura II-3

Papritur u dëgjua një zhurmë në afërsi të derës së tij. Katër miq të tij hynë me të shpejtë. “Eja shpejt,” i thanë ata të emocionuar atij, “Jezusi është kthyer në qytet.”

Jezusi? Ndoshta ai njeri kishte dëgjuar për Të. “Ai është mësuesi, ai që i shëron të sëmurët në një çast të vetëm. Ndoshta...”

Ai nuk kishte shumë kohë për të menduar, sepse e ngritën shtratin e tij dhe nxituan për në rrugë.

“Ne jemi të sigurt se Ai mund të të shërojë,” duhet ta kenë siguruar atë miqtë e tij, tek po nxitonin nëpër rrugë, duke e mbajtur atë mbi vigun e tij. Ata nuk shqetësoheshin nëse njerëzit i shikonin; ata besonin se Zoti Jezus mund ta ndihmonte mikun e tyre.

Shpejt ata arritën te porta e shtëpisë, ku Zoti Jezus po mësonte. Megjithëse shtëpia ishte mbushur plot, ata u përpoqën që të hynin. Por ishte e pamundur, askush nuk lëvizte që t'i lejonin të kalonin. Çfarë zhgënjimi!

Figura II-4

Por të katër miqtë nuk donin të dorëzoheshin. Ata menjëherë biseduan së bashku dhe patën një ide tjetër. Ata e mbajtën mikun e tyre mbi vigun e tij drejt cepit të shtëpisë, ku kishte shkallë që të çonin në një çati të sheshtë. Ata u ngjitën lart me kujdes. Çatia ishte bërë me baltë të përzier me copa kashte, që ishin shpërndarë mbi dërrasat dhe ishin tharë. Ata e vendosën butësisht vigun mbi çati dhe filluan të punojnë. Ata filluan të hapin një vrimë në çati. Ata ishin të vendosur që ta çonin mikun e tyre te Zoti Jezus; ata ishin të sigurt se Ai mund ta ndihmonte. Ai është me të vërtetë Biri i vetëm i Perëndisë dhe Ai mund të bëjë çdo gjë. Asgjë nuk është shumë e vështirë për Të. Këta njerëz kishin të drejtë që i besonin Atij. Por do të mund ta çonin ata mikun e tyre te Jezusi?

Vrima e çatisë u bë thuajse e madhe. Të katër miqtë lidhën litarë pas qosheve të vigut. Pastaj ata e kaluan atë me butësi përmes vrimës dhe e zbritën mikun e tyre në shtëpi!

Imagjinoni befasimin e njerëzve që ndodheshin në shtëpi kur ata panë njerëzit që bënë vrëmën. Ndoshta pak baltë ra mbi kokat e disa prej tyre! Sigurisht që Zoti Jezus ndaloi së dhëni mësim, ndërsa i paralizuari u ul dhe qëndroi përballë Tij. Çdo njeri mund ta shihte se ai ishte shumë i sëmurë. A mund ta ndihmonte Zoti Jezus atë? Të gjithë njerëzit po ndiqnin dhe dëgjonin.

Figura II-5

Çfarë mendon ti se tha Zoti Jezus? (Lejojini fëmijët të përgjigjen) Ai i tha të paralizuarit, “O bir, mëkatet e tua të janë falur.” Ndoshta disa njerëz u zhgënjyen që Zoti Jezus nuk e kishte shëruar atë. Por Zoti Jezus i pa të dy problemet që ai njeri kishte, mëkatit dhe sëmundjen e tij. Së pari Ai u mor me problemin e parë. Nëse nuk do të bëhej diçka rreth mëkatit të njeriut, ai nuk mund të jetonte kurrë me Perëndinë në Qiell; ai do të dënohej për jetë.

Kështu në atë çast Zoti Jezus i fali të gjitha mëkatet e tij. Ishte sikur të gjitha mëkatet e tij, të shkruara në atë libër të madh, u fshinë dhe të gjitha faqet u zbardhën. Perëndia nuk do t'i kujtonte më mëkatet e këtij njeriu (Hebrenjve 8:12).

Perëndia do ta donte atë dhe do të kujdesej për të, dhe kur ai të vdiste, ai do të jetonte me Perëndinë përgjithmonë në Qiell. Ai nuk do të merrte dënimin që meritonte. Kjo është çfarë do të thotë të jesh i falur.

Do të kishte qenë e pamundur për këtë njeri, apo për ndonjë tjetër, që të merrte faljen, nëse Perëndia nuk kishte planifikuar një mënyrë të mrekullueshme që mëkatet të faleshin. Ne kemi mësuar që Perëndia nuk mund të thotë, “Oh nuk ka rëndësi për gabimet që bën. Unë thjesht do ta harroj këtë.” Perëndia duhet ta dënojë tërë mëkatit. Prandaj Perëndia dërgoi Birin e Tij të vetëm, Zotin Jezus Krisht, që të ishte Ai që do të dënohej për mëkatit tonë dhe për mëkatet e të sëmurit. Ai nuk bëri kurrë ndonjë gabim; Ai iu bind gjithnjë Perëndisë. Pastaj, afro dy vjet pasi ky njeri i paralizuar e takoi Atë, Zoti Jezus u gozhdua në kryq dhe vdiq. Ndërsa Ai varej në kryq, Perëndia e dënoi

Birin e Tij të dashur për mëkatet tona. “Krishti vdiq për mëkatet tona” (1 Kor. 15:3).

Nëse Perëndia nuk do ta kishte bërë këtë, askush nuk do të kishte qenë falur. Perëndia na deshi aq shumë sa që dha Birin e Tij të vdiste për ne. Zoti Jezus vuajti dhe vdiq vullnetarisht, duke marrë mbi Vete dënimin që ne meritojmë. Askush tjetër nuk të do kaq shumë. Jam i sigurt që ky i paralizuar mund ta shihte që Zoti Jezus e donte edhe atë gjithashtu. Ishte e mrekullueshme që mëkati që është problemi më i madh i njeriut mund të zgjidhej. Sa i gëzuar ishte ai që Zoti Jezus i kishte falur mëkatet e tij.

Figura II-6

Sidoqoftë, jo çdo njeri po buzëqeshte ndërsa ata po shikonin. Disa njerëz ishin shumë të shqetësuar. Ata nuk thanë gjë, por ata menduan shumë gjëra!

“Pse vallë ky po flet blasfemi.

Kush mund të falë mëkatet, veç Perëndisë vetë? Kush mendon Ai se është? Në fund të fundit, Ai është vetëm një njeri!”

“Pse nuk e shëroi Ai njeriun, atëherë do të shihnim nëse do të ndodhte me të vërtetë? Askush nuk mund të shohë nëse janë falur apo jo mëkatet e tij. Kjo ishte një zgjidhje e lehtë.”

Mendimet e zemëruara të njerëzve u ndërpre në kur Zoti Jezus u foli atyre. “Pse i mendoni këto gjëra në zemrat tuaja?” i pyeti Ai. Ata mbetën me gojë hapur. “Çfarë? A i njihni Ai mendimet e tyre!” Po, sepse Ai është Perëndi. Perëndia di gjithçka. “Ai i njeh sekretet e zemrës” (Psalmi 44:21). Ai njeh çdo mëkat tuajin që duhej të shkruhej në atë libër të madh, nëse do të kishim një të tillë. Kështu pra, natyrisht që Zoti Jezus i njihni mendimet e këtyre njerëzve.

Ai u bëri atyre një pyetje: “Çfarë është më lehtë: t'i thuash të paralizuarit: “Mëkatet e tua të janë falur” apo t'i thuash “Çohu, merre vigun tënd dhe ec” Por ata nuk u përgjigjën. Pse? (Lëri fëmijët të përgjigjen.)

Askush nga ata nuk mund të falte mëkatet ose të shëronte të paralizuarin. Vetëm Perëndia mund t'i bëjë këto gjëra.

“Unë do ta shfaq që unë mund të fal mëkatet,” vazhdoi Zoti Jezus. Ai vështroi te i sëmuri duke i thënë: “Çohu, merre vigun tënd dhe shko në shtëpinë tënde.”

Figura II-7

Çdo sy po ndiqte çfarë ishte duke ndodhur. I paralizuari lëvizi; ai u ngrit, mori vigun e vet dhe doli përjashta. Të gjithë u habitën. Ata mund ta shihnin që ai ishte plotësisht i shëruar. Ata ishin po ashtu po aq të sigurt se ai ishte plotësisht i falur. Jezus Krishti, Biri i Perëndisë, e kishte bërë këtë.

Ai mund ta bëjë këtë edhe për ty gjithashtu. Ti ke problemin e madh të mëkatit; ti e di se ti nuk i je bindur shpesh Perëndisë. Ndoshta ty të vjen shumë keq dhe do të marrësh faljen. Dëgjo këto fjalë të mrekullueshme nga Bibla: “Në Jezus Krishtin kemi faljen e mëkateve. Kjo do të thotë se nëse ti mbështetesh te Zoti Jezus që të të falë mëkatet, Ai do ta bëjë atë. Ai vdiq që ti të kesh faljen; por Ai u kthye në jetë. Ai është i gjallë dhe, megjithëse ti nuk e shikon Atë, Ai të shikon.

Ndoshta ti e ke të vështirë duke menduar se si të besosh te Zoti Jezus. Mendoni për një djalë që do ta quajmë Anton. Ai iu ngjit një muri të lartë të një shtëpie të vjetër e të rrënuar, që ishte streha e tij e preferuar. Ai u përpoq të zbriste, por s'mundej. U err dhe ai ishte i vetëm atje. Pastaj ai dëgjoji hapat dhe zërin e babait të tij.

“Unë jam bllokuar, baba,” thirri ai. Babai i tij iu afrua dhe i foli butësisht, “Hidhu, Anton, dhe unë do të të kap.”

Antoni e dinte se babai i tij ishte një burrë i fortë, kështu që u hodh. Babai i tij e kapi atë.

Antoni besonte te babai dhe ia dorëzoi veten atij. Ti beson në Zotin Jezus, kur mbështetesh tek Ai. Ai do të të dëgjojë ndërsa ti i flet qetësisht në zemrën tënde. Tregoji Atij diçka të tillë: “Zoti Jezus, më vjen keq për të gjitha gabimet që kam bërë. Faleminderit që vdiqe, që unë të jem i falur. Të lutem më fal tani.” Nëse i besoni Atij, ti merr faljen e mëkateve. Do të jetë sikur çdo mëkat të fshihet prej atij libri të madh. Asgjë nuk do të shkruhet më atje, pasi gabimi që do të bësh nesër, javën e ardhshme apo vitin e ardhshëm është i falur gjithashtu. Ti nuk do të dënohesh kurrë për mëkatet e tua. Ti do të jesh gati për të jetuar me Perëndinë përgjithmonë. Është e mrekullueshme që të jesh i falur.

Figura II-8

Njeriu që u soll nga miqtë e tij ishte shumë i gëzuar. Mëkati i tij ishte hequr dhe sëmundja e tij po ashtu. Ai mund t'i lëvizte krahët dhe këmbët e tij. Ai mund të ecte. Njerëzit, që nuk lëviznin për ta lejuar atë dhe miqtë e tij të kalonin, kur ata mbërritën, tani që ai u shërua lëvizën që ta linin atë të ecte.

Jam i sigurt që miqtë e tij rendën për te shkallët e jashtme për ta takuar atë. Çdo njeri ishte i mahnitur dhe i ngazëllyer. “Një gjë të tillë s'e kemi parë kurrë!” thanë ata. “Kjo është diçka që vetëm Perëndia mund ta bëjë!”

Kthimi në shtëpi duke ecur vetë atë ditë ishte shumë i veçantë për atë njeri. Ai ishte plotësisht i shëruar dhe i falur. Sa i mirë dhe i dashur kishte qenë ndaj tij Zoti Jezus.

Zoti Jezus të do edhe ty. Ai do t'jua falë mëkatin që tani. Nëse vërtet të vjen keq, që ke qenë i pabindur ndaj Perëndisë, a nuk do t'i kërkosh Zotit Jezus që të të falë që në këtë çast? Atëherë i gjithë mëkati yt do të falet dhe do të harrohet nga Perëndia. Kujto premtimin në Bibël, “Në Jezus Krishtin ne kemi faljen e mëkateve” (Efesianëve 1:7).

MËSIMI 3

Gjyqi dhe kryqëzimi i Krishtit

Pasazhi nga Shkrimi: Mateu 26:57-27: 66; Gjoni 19

E Vërteta Qendrore: Jezus Krishti e mori dënimin për mëkatet tona.

Vargu përmendësh: “Krishti vdiq për mëkatet tona sipas Shkrimeve” (1 Korintasve. 15:3)

SHËNIM: Mësues, ndërsa tregoni tregimin e mëposhtëm, ju ose një ndihmës duhet të paraqesë kartonin e zi (figura 3-1) pjesërisht në mësimin se cilit i është vënë shenjë. Para se të tregoni historinë shpjegojini fëmijëve që ju doni që ata të mendojnë pse kartoni i zi u shfaq në pika të veçanta.

MËSIMI

Figura III-1

Liza u shtriq nën batanije dhe mundohej të mos mendonte për shkollën.

“Liza, a je ngritur nga shtrati? Është bërë vonë,” i thirri nëna e saj.

“Po, nënë, u ngrita,” u përgjigj ajo dhe i shtrëngoi batanijet më tepër rreth vetes. Pas një kohe të shkurtër ajo dëgjoji hapat nëpër shkallë, kështu që ajo brofi shpejt nga shtrati.

Çdo gjë u bë me nxitim. Ajo u vesh shpejt e shpejt, kapërdiu mëngjesin e saj, harroi të lante dhëmbët, mblodhi librat e saj të shkollës dhe u nis, duke harruar të merrte me vete drekën.

Në derën e shkollës ajo takoi Suzin – Suzin e zgjuar.

“A i bërë të gjitha detyrat e shtëpisë?” pyeti Suzi.

“Natyrisht, ishte e lehtë,” gënjeu Liza dhe u largua me nxitim!

“Tungjatjeta, Liza!” thirri Beni. “E shoh se ti erdhe me Suzin e zgjuar.” U zgërdhi ai me ligësi.

“Ajo është e keqe. Unë e urrej atë në fakt,” belbëzoi Liza.

Shpejt ata u mblodhën të gjithë në klasë. Një pjesë e detyrës së Lizës ishte bërë gabim.

Me inat, ajo i shfletoi librat e saj në karrige, sepse i duhej t’i bënte ato nga fillimi ndërsa të tjerët filluan orën e ekonomisë shtëpiake. Së fundi ajo mund të bashkohej me të tjerët, ndërsa po pikturonin modelet. Kjo ishte diçka që ajo e bënte shumë mirë. Shumë shpejt pikturat dhe bojërat duhet të hiqeshin. “A është çdo gjë në dollap?” pyeti mësuesi.

“Po, u përgjigj Liza, duke bërë sikur nuk e pa bojën që ndodhej në dysheme. Ajo u largua me të tjerët... (Diskutoni me fëmijët pse kartoni i zi u paraqit.)

Kartoni i zi u paraqit sa herë që ajo nuk e kënaqi Perëndinë. Ajo gënjeu, foli keq dhe u inatos. Të gjitha këto gjëra janë mosbindje ndaj urdhëresave të Perëndisë. Nëse dikush do të paraqiste një karton të zi sa herë që ti ose unë nuk i bindemi Perëndisë, do të shihej shpesh. Askush nga ne nuk jeton ashtu si Perëndia do që ne të jetojmë. Bibla thotë: “Nuk ka asnjë që të bëjë të mirën, as edhe një” Askush nuk jeton një jetë të përsosur, duke bërë vetëm mirë.

Vetëm një herë ishte një person të cilit kurrë nuk i është paraqitur kartoni i zi rreth ndonjë gjëje që Ai ka bërë. Ai ishte Zoti Jezus Krisht.

Ai jetoi një jetë të përsosur. Ai kurrë nuk gënjeu, kurrë nuk urreu dhe nuk u tregua kurrë i keq. Njerëzit e ndoqën Atë nga afër për të parë nëse do të zbulonin diçka për të cilin mund ta fajësonin.

Figura III-2

Një natë armiqtë e tij e arrestuan Atë. Ata po e çonin Atë në një lloj gjyqi. Problemi i tyre ishte që ata nuk gjenin ndonjë gjë për ta fajësuar Atë. Ata madje edhe paguan njerëz për të treguar gënjeshtër rreth Tij; por kur këta njerëz e treguan dëshminë e tyre në gjyq, asnjëri nuk e besoi. Çdo njeri e dinte se gjithçka ishte e sajuar.

Së fundi gjyqtari, që ishte edhe prift, iu kthye Zotit Jezus dhe e pyeti,

“A je ti Biri i Perëndisë?”

Zoti u përgjigj, “Po, jam.”

“Kjo është e gjitha çfarë na duhej; tha gjyqtari i zemëruar.

“Ai duhet të vdesë që tha një gjë të tillë,” thanë të tjerët duke u pajtuar.

A ishte gabim që Jezus Krishti të thoshte se ishte Biri i Perëndisë? Jo! Ai po tregonte të vërtetën. Bibla na tregon shumë herë që Ai është Biri i vetëm i Perëndisë. Ai kishte jetuar përgjithmonë në Qiell me Perëndinë Atë, para se të vinte në tokë. Madje Ai kishte folur me zë nga një re dhe kish thënë, “Ky është Biri im i dashur.”

Por drejtuesit Judenj nuk do ta besonin këtë. Ata e urryen Atë kur Ai tha “Unë dhe Ati im jemi një.”

Ata ishin të vendosur që Ai duhej të vdiste për shkak të thënies së këtyre gjërave. Kështu ata e kaluan dënimin me vdekje mbi Të. Ata e dinin se guvernatori Romak, Ponc Pilati do të pajtohej me këtë vendim. Para se ta dërgonin Atë tek Pilati, ata e goditën dhe e pështynë.

Figura III-3

Në pallatin e Pilatit, guvernatori Romak vështronte Njeriun që ndodhej para tij. “Judenjtë kishin smirë për Të; për këtë arsye e kanë sjellë këtu,” mendonte ai. Pastaj Pilati i bëri pyetje Zotit Jezus, por Zoti heshti. Pilati e dinte se Ai ishte një njeri i mirë dhe se nuk meritonte vdekjen. Tek po mendonte rreth asaj çfarë duhet të bënte; ai mori një mesazh nga gruaja e tij: “Mos u përziej aspak me çështjen e atij të drejti!” Pilati e dinte se gruaja e tij kishte të drejtë, por ai e dinte gjithashtu se ai do të ishte shumë i papëlqyer dhe madje edhe mund të humbte punën, po ta linte të burgosurin të lirë. “Çfarë të keqe ka bërë Ai?” i pyeti udhëheqësit Judenj. Ata nuk mund të përmendnin ndonjë gabim, pasi Jezusi nuk kishte mëkatuar kurrë. Në Bibël ne lexojmë që Ai nuk njihete mëkat.(2 Korintasve 5-21)

Kjo do të thotë që Ai nuk mendoi kurrë ndonjë gjë të gabuar, kurrë nuk tha një fjalë të gabuar. Çdo gjë që Ai bënte e kënaqte Perëndinë. Ai nuk kishte faj. Por Judenj të bërtisnin, “Të kryqëzohet! Të kryqëzohet!

(Kur dikush gozhdohej në një kryq dhe vdiste në këtë mënyrë, quhej kryqëzim.)

Pilati ishte shumë i frikësuar për të bërë atë që ishte e drejtë, kështu ai mori ujë dhe i lau duart që të tregonte para turmës që ai nuk do ta merrte përsipër fajin për vdekjen e këtij njeriu. “Unë nuk gjej faj në këtë njeri,” tha ai. “Ju merreni dhe kryqëzoheni Atë.”

Figura III-4

Kjo ishte gjithçka që udhëheqësit Judenj donin të dëgjonin. Armiku i tyre do të vdiste. Ndërkohë Pilati i lejoi ushtarët që ta godisnin Zotin Jezus. Pastaj ata i hodhën një mantel të kuq dhe i vunë mbi krye një kurorë të thurur me ferra. Ata e përqeshnin Atë, duke thënë, “Tungjatjeta, o mbret i Judenjve!” Pastaj e pështynë dhe e rrahën përsëri. Zoti Jezus nuk u ktheu fjalën apo dorën. Ai e pranoi gjithçka me qetësi. Ai mund t'i kishte shkatërruar të gjithë armiqtë e Tij, pasi Ai është Perëndi; por Ai nuk e bëri këtë. Ai i kaloi të gjitha vuajtjet, sepse Ai na deshi. Ai e dinte se, ashtu si Liza për të cilën dëgjuam në fillim, ne nuk e kënaqim Perëndinë shumë herë. Ai e dinte se ne, nuk do të mund të jetonim kurrë me

Perëndinë, për shkak të mëkatit tonë. Edhe para krijimit të botës, Perëndia planifikoi të dërgonte Birin e Tij për të marrë mëkatet tona. Zoti Jezus e dinte se i duhej të kalonte përmes përqeshjes dhe rrahjes nëse do të zbatonte planin e Perëndisë.

Figura III-5

Ushtarët ia hoqën mantelin dhe i dhanë Zotit Jezus një kryq të madh druri që ta mbanin. Ky ishte kryqi tek i cili Ai së shpejti do të gozhdohej. Ishte i rëndë, dhe Ai ishte i dobët prej goditjeve, kështu që Ai u pengua dhe ra. Atëherë ushtarët detyruan një tjetër që të mbarte kryqin deri në Kodrën e Kalvarit.

Atje ushtarët e vunë kryqin në tokë dhe e gozhduan Zotin Jezus pas tij. Ata mbërthyen gozhda të mëdha te duart dhe këmbët e Tij. Pastaj ata e ngritën kryqin dhe e vendosën në tokë. Atje u var Biri i Përsosur i Perëndisë, dhe gjaku i Tij i çmuar u derdh.

Sa mizore dhe e padrejtë! Sa e dhimbshme për Zotin Jezus! Bibla na tregon se “Ai u tejshpua për shkak të shkeljeve tona” (Isaia 53:5). “Shkelje” do të thotë mosbindje ndaj Perëndisë. Ato plagë që Zoti i vuajti ishin për shkak të mosbindjes sonë. Ai, Biri i Perëndisë, po merrte fajin dhe dënimin tonë.

Figura III-6

Njerëzit që po e shikonin atje në Kalvar nuk kuptonin se miqtë e Tij ishin zemërthyer, që një Mik aq i mirë e i dashur duhet të trajtohej me kaq mizori. Armiqtë e Tij ishin të gëzuar; ata nuk duhet të shqetësoheshin më rreth mrekullive dhe mësimëve të Tij.

Dy hajdutë të tjerë, po kryqëzoheshin gjithashtu. Ata po dënoheshin meqë kishin bërë gjëra shumë të këqija. Ata shikuan te Zoti Jezus ndërsa varej mbi kryq midis tyre. Ata i folën shumë ashpër Atij, “Eja e na nxirr nga kjo vështirësi!” Atyre nuk u vinte keq për gabimet që kishin bërë; ata donin vetëm që Zoti Jezus t'i nxirrte nga ky vend i tmerrshëm dënimi dhe vdekjeje. Ai nuk iu përgjigj atyre.

Pastaj një nga hajdutët ndaloi së mallkuari. Papritur ai filloi të kuptojë.

Ai i foli hajdutit tjetër, “Hesht! A nuk e sheh që ne e meritojmë atë që po marrim? Kurse ky njeri jo.”

Ky hajdut duhet ta kishte kuptuar që shumë shpejt ai duhet të vdiste. Atëherë ai do të takonte Perëndinë. Sa e tmerrshme të takosh Perëndinë e madh, të pastër e të mirë, nëse ke mëkat dhe gabime në jetën tënde. Por kush mund ta ndihmonte atë? Në atë moment atij i erdhi shumë keq që kish jetuar në një mënyrë shumë të keqe. Megjithatë ai e dinte se Zoti Jezus mund ta ndihmonte atë. Kështu duke iu kthyer Zotit Jezus, ai tha, “Zot, kujtomë kur të vish në mbretërinë tënde.”

Megjithëse Ai po vuante aq shumë, Zoti Jezus e donte atë hajdut. Ai iu përgjigj, “Sot ti do të jesh me mua në parajsë.” (Atje ku është Perëndia). Zoti Jezus po dënohej gjithashtu edhe për të gjitha mëkatet e hajdutit.

Kështu Ai mund të largonte të gjitha mëkatet e tij dhe ta përgatiste atë për t'u takuar me Perëndinë.

Zoti Jezus mund të bëjë të njëjtën gjë për ty sot. Nëse edhe ti me të vërtetë të vjen keq për mëkatin tënd dhe do t'i kërkosh Zotit Jezus për ta hequr atë, Ai do ta bëjë. Ndoshta ti do ta bësh këtë, por ti nuk je i sigurt se si. Unë do të jem i gëzuar që t'ju tregoj nga Bibla. Kur të tjerët të largohen, të lutem qëndro në karrigen tënde. Atëherë do ta di se ti do të flasësh për këtë gjë. Unë do të jem i gëzuar të të tregoj se çfarë thotë Perëndia në Bibël. Ju keni nevojë për Zotin Jezus që t'ju marrë mëkatet, ashtu si hajduti kishte nevojë. Sa e mrekullueshme ishte që ai do të vdiste, duke e ditur se jetonte përgjithmonë me Perëndinë.

Mendoni se si Zoti Jezus po vuante për atë hajdut, dhe për ne. Por më e keqja nuk kishte ardhur ende.

Figura III-7

Nga ora dymbëdhjetë e mesditës qielli u err. Normalisht, në atë kohë dielli qëndronte lart në qiell. Kurse tani një errësirë e dendur dhe e

çuditshme, qëndronte nderur për tri orë të gjata. Atje në atë errësi të Perëndia dënoi Birin e Tij të vetëm, sikur Ai të kish gënjyer, urreyer dhe vrarë njerëz, menduar mendime smire, vjedhur, përdorur gjuhë të keqe dhe çdo të keqe tjetër. Ne e dimë se Zoti Jezus nuk kishte bërë kurrë ndonjë gabim. Ai mori dënimin tonë: “Krishti vdiq për mëkatet tona” (1 Korintasve 15:3). Dënimi ishte aq i tmerrshëm sa që ne nuk mund ta kuptojmë dot. Papritur një e thirrur u dëgjua në errësi, “Perëndia im, Perëndia im përse më ke braktisur?” Ishte Zoti Jezus që po i thërriste Perëndisë. Ati i Tij e kishte braktisur Atë; pasi Zoti Jezus po e merrte mëkatin tonë mbi Vetën e Tij. Perëndia është aq i mirë sa që ai as nuk mund ta shikojë mëkatin. Kjo ishte e vetmja herë që Ati braktisi Birin e Tij. Së fundi vuajtjet po mbaronin. Zoti Jezus thërriti, “Përfundoi!” dhe pastaj Ai vdiq. Ai kishte bërë gjithçka që nevojitej për ta larguar mëkatin tonë.

A do të thotë kjo që mëkati i gjithsecilit hiqet dhe çdo njeri do të jetojë me Perëndinë në Qiell? Jo! Bibla e bën shumë të qartë që ti duhet t’i besosh Zotit Jezus që t’i largojë mëkatet e tua. Vetëm atëherë mëkati yt do të hiqet, dhe vetëm atëherë ti do të jesh gati për Qiellin.

Supozo sikur ti je shumë sëmurë dhe një doktor të jep ilaçe. Ai thotë, “Nëse e vë ilaçin pranë shtratit dhe e shikon atë, a do të bëhesh më mirë? Natyrisht që jo! Ju duhet ta merrni dhe ta pini atë. Po kështu është edhe me problemin më të madh tuajin, mëkatin. Ju keni dëgjuar sot për atë që Zoti Jezus ka bërë për ty. Por të dëgjuarit rreth Tij nuk do ta largojë kurrë mëkatin tënd dhe nuk do të të shpëtojë prej dënimit të Perëndisë. Ti duhet t’i kërkosh Zotit Jezus që t’jua largojë mëkatin – nëse të vjen me të vërtetë keq dhe do të ndryshosh. Ai mund ta bëjë këtë për ty, sepse Ai nuk mbeti i vdekur. Ai është i gjallë sot. Bibla thotë: “Sepse Perëndia e deshi aq shumë botën, sa dha Birin e Tij të vetëmlindurin, që, kushdo që beson në Të, të mos humbasë, (që do të thotë të jesh i

larguar nga Perëndia dhe i dënuar për gjithnjë), por të ketë jetë të përjetshme” (Gjoni 3:16). Nëse i beson Zotit Jezus, ti nuk do të dënohesh përgjithnjë, por do të kesh jetë të përjetshme – ti do ta njohësh Perëndinë dhe do t’i përkasësh Atij gjithmonë. Për këtë arsye Biri i vetëm i Perëndisë vuajti dhe vdiq.

Figura III-8

Miqtë e Tij nuk e kuptuan ende këtë që kishte ndodhur. Me trishtim disa nga ata e morën trupin e Tij të vdekur nga kryqi. Me kujdes ata e mbështollën trupin e Tij dhe e vunë atë në një varr. “Ne nuk do ta shohim Atë më kurrë,” mendonin ata. Ata nuk e dinin se një surprizë e mrekullueshme po i priste ata. Zoti Jezus u kthye në jetë! Ai është i gjallë sot. Kështu që ti mund t’i kërkosh Atij të të largojë mëkatin. Ai mund të jetojë në jetën tënde dhe mund të të ndihmojë që të jetosh për Të. Ai është i gjallë dhe ti mund ta njohësh Atë.

Në Bibël ne lexojmë që kushdo që beson në Të nuk do të humbasë, por do të ketë jetën e përjetshme. Çfarë do t’u ndodhë atyre që nuk i besojnë Atij? Ata do të humbasin, ata do të dënohen përgjithmonë.

Çfarë do të bësh ti? A nuk do t’i besosh Zotit Jezus tani? Nëse të vjen keq për atë që është gabim në jetën tënde dhe do që e gjitha ajo të të hiqet, tregoji Zotit Jezus rreth kësaj qetësisht aty ku je ulur. Ti mund të thuash diçka të tillë si kjo: “I dashur Zoti Jezus, unë e di se ti vuajti dhe vdiqe për mua. Faleminderit shumë. Të lutem largoje mëkatin tim. Unë dua të të përkas Ty përgjithmonë. Unë dua të jetoj në një mënyrë që të kënaq Ty.” Nëse do t’i besosh Atij, ti nuk do “të humbasësh, por do të kesh jetë të përjetshme” (Gjoni 3:16).

MËSIMI 4

Ringjallja e Krishtit

Pasazhi i Shkrimit:	Gjoni 20
Vërteta Qendrore:	Meqë Jezus Krishti u ngrit përsëri, ju mund të keni paqe me Perëndinë.
Vargu përmendësh:	<i>“Duke bërë paqen me anë të gjakut të kryqit të Tij”</i> Kolosianëve 1:20

MËSIMI

“Çfarë ka ndodhur?” pyeti Martini, kur takoi Stefaninë, e cila dukej shumë e trishtuar.

“Zotëria i moshuar Avni, që jetonte në apartamentin sipër nesh, ka vdekur,” i tha ajo atij.

“Oh! Martini nuk dinte çfarë të thoshte.

“Ai ishte shumë i dashur me mua. Ai më jepte gjithnjë para kur unë kisha ditëlindjen,” tha me trishtim Stefania.

“Qeshu! Ti nuk ndryshon gjë duke ndenjtur e zyrtë,” tha Martini.

“Po unë jam kaq e mërzhitur. S’do ta shoh kurrë më atë. Çfarë do të thotë të vdesësh?”

Martini nuk ishte i sigurt sesi duhej t’i përgjigjej asaj pyetjeje; ai e kish dëgjuar vëllain e tij të madh të fliste për këtë gjë. “Kur vdes, ky është fundi juaj,” u përgjigj ai. Por kjo e bëri Stefaninë akoma më të trishtuar. As ajo as Martini nuk dinin gjë se çfarë Perëndia na tregon në Bibël rreth vdekjes. Perëndia na tregon që kur dikush vdes, nuk ka arritur fundi i atij personi. Trupi i personit mund të varroset, por pjesa e personit që mendon, do, është i gëzuar apo i trishtuar vazhdon të jetojë. Bibla e quan këtë pjesë, shpirt. Shpirti juaj, qenia juaj e vërtetë, vazhdon të jetojë pasi ju vdisni.

Figura IV-1

Miqtë e Zotit Jezus e dinin se shpirti i Tij nuk kishte vdekur. Por ata ishin shumë, shumë të trishtuar. Ai kishte vdekur; ata ishin të sigurt për këtë. Trupi i Tij ishte mbështjellë me robë dhe ishte vënë në një varr, apo në një shpellë. Një gur i madh ishte rrokullisur në hyrje të varrit. Ata nuk ishin ndjerë kurrë kaq të mërzhitur dhe të hutuar.

“Si mund të vdesë Biri i Perëndisë?”

“Ai ishte aq i mirë, por Ai vuajti vdekjen më të keqe që mund të ekzistojë. Është e padrejtë.”

“Ne nuk do ta shohim më kurrë Atë; Ai ka vdekur.”

Mundësisht ata po mendonin kështu. Ata nuk po e kuptonin ende se vdekja e Zotit Jezus ishte diçka që Perëndia kishte planifikuar. Çdo person, ti dhe unë, lufton kundër Perëndisë. Perëndia urdhëron “Nuk duhet të lakmosh.” Miku yt bleu një biçikletë të re, ti ke një të përdorur dhe ti je xheloz dhe i mërzhitur. Perëndia urdhëron “Duaji të tjerët si veten tënde.” Por ti mendon mendime të ulëta rreth të tjerëve, ti i qëllon të tjerët, apo grindesh me ta. Duke mos iu bindur Perëndisë, ti po i thua Perëndisë “Jo! Unë nuk do të eci në rrugën tënde!” Ti lufton kundër Tij. Natyrisht që Perëndia është i pakënaqur me të gjithë ata që luftojnë kundër Tij. Por Perëndia na do aq shumë sa që Ai planifikoi që Biri i Tij i vetëm do të vdiste, që të kishte paqe midis nesh dhe Perëndisë.

Miqtë e Tij nuk do ta harronin kurrë atë ditë të tmerrshme. Dita e ardhshme ishte e trishtuar dhe e vetmuar. Dukej sikur çdo ditë do të kalonte njëloj. Ata kishin shpresuar për shumë, por shpresat e tyre u copëtuan.

Figura IV-2

Të Dielën në mëngjes herët, dy nga miqtë e Zotit Jezus, Pjetri dhe Gjoni, u befasuan shumë, kur disa gra po rendnin drejt tyre. Gratë ishin shumë të mërzhitura. “E kanë hequr Zotin nga varri dhe nuk e dimë ku e vunë.” Ne shkuam shumë herët te varri që të vinim disa

erëra te trupi i Zotit. Guri i madh ishte rrokullisur dhe trupi ishte zhdukur. 'Na ndihmoni!'

Gjoni dhe Pjetri ishin të trishtuar duke menduar se armiqtë e Zotit Jezus do kishin bërë diçka të tillë. Ata u nxituan që të shikonin me sytë e tyre. Gjoni arriti atje i pari; ai u përkul në hyrje dhe shikoi. Ai u mrekullua nga ajo që pa. Pastaj arriti edhe Pjetri, kaloi Gjonin dhe shkoi menjëherë te varri. Edhe ai u mrekullua.

Figura IV-3

Atje, para syve të tyre, qëndronin pëlhurat që kishin qenë përreth trupit të Zotit. Ato ishin në rregull, por trupi i Zotit Jezus nuk ndodhej atje. Ishte e qartë për Pjetrin dhe për Gjonin që armiqtë nuk e kishin vjedhur. Diçka tjetër kishte ndodhur.

Zoti Jezus Krisht ishte kthyer në jetë. Ai nuk ishte në varr, pasi ishte i gjallë! Askush nuk e kishte bërë këtë më parë. Është diçka që vetëm Perëndia mund ta bëjë. Duke e kthyer në jetë përsëri, Perëndia po i tregonte të gjithëve që Zoti Jezus ishte me të vërtetë Biri i Tij.

Gjoni dhe Pjetri e lanë varrin duke mos qenë më të trishtuar apo të mërzhitur. Tek po ecnin për në shtëpi, ata duhet të kenë qenë shumë të gëzuar. Ndoshta ata e kujtonin atë që Zoti u kish thënë atyre shumë herë – që, pas vdekjes së Tij, Ai do të jetonte. Po, Ai ishte i gjallë. Ai nuk ndodhej në varr. Por ku ndodhej Ai?

Figura IV-4

Pjetri dhe Gjoni nuk e dinin se Zoti Jezus ndodhej në fakt në kopshtin pranë varrit të Tij. Dikush tjetër ndodhej në kopsht gjithashtu. Ishte Maria Magdalena, një tjetër mikeshë e Zotit Jezus. Ajo ishte zemërthyer pasi ajo i besonte ende tregimit që trupi i Tij ishte vjedhur. Ndërkohë që ajo qante, pa një burrë që i foli me ëmbëlsi, "O grua, pse po qan?"

Ajo iu përgjigj e përlotur, "Zot, po e pate hequr ti, më trego ku e vure dhe unë do ta marr"

Burri i tha: "Mari!"

Ajo e njihte atë zë. Ajo vështroi te Ai përsëri. Ishte Zoti Jezus. "Mësues!" thirri ajo.

Ishte vetë Zoti Jezus Krisht. Trupi i Tij nuk ishte vjedhur. Ai ndodhej pranë saj, duke folur dhe i

gjallë! "Unë po ngjitem tek Ati im," i tha ai Maries. Shpejt Ai do të kthehej në Qiell. Ai nuk do të vdiste më. Në Bibël Zoti Jezus thotë: "Unë jam i gjallë; isha i vdekur, por ja, jam i gjallë në shekuj të shekujve" (Zbulesa 1:18). Ata që i kanë besuar Zotit Jezus pastrimin e mëkateve të tyre do të jetojnë me Të përgjithmonë. Jeta me Zotin Jezus nuk mbaron kurrë, pasi Ai nuk do të vdesë më kurrë. Por ata që nuk besojnë në Të për pastrimin e mëkateve të tyre, janë ende armiqtë e Perëndisë. Ata nuk do të jetojnë me Të. Ata do të shkojnë në një vend që quhet Ferr, një vend dënimi.

Maria Magdalena ishte një nga ato të cilat Zoti Jezus kishte falur. Ajo ishte e emocionuar që fliste me Të përsëri. Ajo rendi për t'u treguar miqve të Tij, "Unë kam parë Zotin!"

Figura IV-5

E Diela nuk ishte ajo ditë e gjatë, e trishtuar që ata prisnin. Pak nga pak ata e zbuluan se çfarë kishte ndodhur. Shumë herët në mëngjes një engjëll kishte ardhur dhe kishte rrokullisur gurin që njerëzit ta shihnin që Zoti Jezus nuk ndodhej në varr. Kur kjo ndodhi, ushtarët që kishin shërbimin e rojës u larguan të tmerruar.

Të Dielën në mbrëmje miqtë e Zotit Jezus u mbledhën së bashku. Ata kishin shumë për të biseduar. Disa e kishin parë Zotin, të tjerët jo. Disa e kishin dëgjuar një engjëll t'u fliste atyre, kurse të tjerë jo. Ata u siguruan, megjithatë, që dyert të mbylleshin mirë. Udhëheqësit Judenj mund të përpiqeshin t'i arrestonin edhe ata. Ky mendim i bënte ata shumë të frikësuar.

Papritur një gjë e mrekullueshme ndodhi. Zoti Jezus u ndodh atje në atë dhomë. Ai s'kish hapur asnjë derë, megjithatë Ai kishte hyrë brenda. Diçka kishte ndryshuar tek Ai. Ai mund të hynte dhe të dilte pa e hapur derën. Por trupi i Tij ishte i vërtetë. Disa e kishin prekur tashmë Atë; të tjerë e kishin parë të hante. Tani të gjithë mund ta shihnin. Ata duhet të kenë mbetur me gojë hapur nga habia.

Figura IV-6

Pastaj Ai u foli atyre, "Paqja qoftë me ju,". A donte të thoshte Ai me këtë që ata nuk duhet të grindeshin me njëri tjetrin? Jo, Ai e kishte fjalën

se ata nuk duhet të shqetësoheshin apo të kishin frikë. Ai ndodhej atje.

Ka gjëra që ti dhe unë duhet të shqetësohemi. Ti duhet të shqetësoheni rreth mosbindjes ndaj Perëndisë; ti po lufton kundër Perëndisë. Ti duhet të kesh frikë për atë se çfarë do të ndodhë kur ti të vdesësh, nëse vazhdon të mos i bindesh Perëndisë. Bibla thotë që kur vdes, qenia jote e vërtetë takon Perëndinë. Sa e frikshme të takosh Perëndinë nëse je ende armiku i Tij, dhe ende po lufton kundër Tij. Perëndia do të të dënonte përgjithmonë për këtë.

Por Zoti Jezus po i thoshte “Paqe” miqve të Tij. Pastaj Ai u tregoi atyre diçka që t’i ndihmonte ata të kuptonin pse ata mund të kishin paqe. Ai e largoi pak rrobën, që ata të mund të shihnin plagën, që kish marrë nga shpata në brinjën e Tij. Ai u tregoi duart që të shihnin shenjat e gozhdëve.

Ai kishte vdekur për ata, dhe për ne. Ai vdiq për të bërë paqe midis nesh dhe Perëndisë. Ndonjëherë kur ka luftë dikush përpiqet t’i bëjë të dy palët të ndalojnë luftimet. Rruga për të patur paqe me Perëndinë ishte vetëm nëse Biri i vetëm i Perëndisë do të vdiste për të gjitha mëkatet. Ai e bëri këtë, e dha gjakun e Tij për të na pajtuar me Perëndinë.

Ai “duke bërë paqen me anë të gjakut të kryqit të Tij” (Kolozianëve 1:20). Kur Perëndia e solli Jezusin përsëri në jetë, Ai e tregoi se vdekja e Birit të Tij bëri paqe midis nesh dhe Perëndisë. Kur të vjen keq që ke luftuar kundër Perëndisë dhe i kërkon Zotit Jezus që të të pastrojë mëkatet, atëherë ka paqe midis teje dhe Perëndisë. Ti nuk je më armik i Perëndisë. Atëherë ti nuk ke pse të shqetësohesh për atë çfarë ndodh kur ti të vdesësh. Perëndia do t’ju marrë në Qiell për të jetuar me Të përgjithmonë. Është e mrekullueshme që Zoti Jezus është i gjallë.

Figura IV-7

Të gjithë miqtë e Tij në atë dhomë ishin të emocionuar. Por njëri mungonte- Thomai. Natyrisht të tjerët i thanë atij, “Kemi parë Zotin”. Ata i treguan atij çfarë kishin parë dhe dëgjuar. Por Thomai tha, “Po nuk e pashë në duart e tij shenjën e gozhdëve, dhe po nuk e vura gishtin

tim te shenja e gozhdëve dhe dorën time në brinjën e tij, unë nuk do të besoj.”. A mendoni se Thomai kishte paqe nga brenda? Jo! Për tetë ditë të gjata ai ndiqte të tjerët që ishin të gëzuar. Por për Thomain, tregimi i tyre dukej shumë i mrekullueshëm për të qenë i vërtetë. Ndoshta ai mendonte, “Nëse është e vërtetë, unë nuk dua ta humb Atë përsëri.” Thomai megjithatë sigurohej që Ai ishte shpesh me dishepujt e tjerë.

Figura IV-8

Tetë ditë kaluan dhe e njëjta gjë ndodhi. Zoti Jezus erdhi përmes dyerve të mbyllura. Edhe një herë Ai tha, “Paqja qoftë me ju.” Pastaj Ai tha, “Thoma, vëre gishtin këtu dhe shiko duart e mia; shtrije edhe dorën dhe vëre në brinjën time; dhe mos dysho; por besoj!” Zoti Jezus donte që edhe Thomai të besonte. Edhe pse ishte i vetmi që dyshonte, për Zotin Jezus edhe ai ishte shumë i rëndësishëm. Po kështu edhe ti je shumë i rëndësishëm për Të. Po pikërisht ti! Ai do që ti të mos vazhdosh më, së luftuari Perëndinë. Ai do që ti të besosh që Ai vdiq për të bërë paqe midis teje dhe Perëndisë. Ai është i gjallë sot. Megjithëse nuk mund ta shohësh Atë, ti mund të jesh po aq të sigurt sa edhe Thomai në atë çast.

Thomai tha plot respekt dhe i mrekulluar, “Zoti im dhe Perëndia im.” Thomai besoi. Ajo ditë ndryshoi jetën e tij. Tani ai kishte atë paqe që e kishin të tjerët; ai e dinte me siguri që Zoti Jezus ishte i gjallë.

Ti nuk mund ta shohësh Zotin Jezus sot, pasi Ai është në Qiell; por edhe ti mund të besosh në Të. A do të heqësh dorë nga të luftuarit me Perëndinë dhe mosbindja ndaj Tij? A e dini që Jezus Krishti vdiq për të sjellë paqe midis teje dhe Perëndisë? A nuk do të besosh në Të tani? Ti mund t’i flasësh Atij aty ku je ulur. Ti nuk ke nevojë të flasësh me zë të lartë; thuaji diçka të tillë: “Zoti Jezus, më vjen keq për mosbindjen ndaj Perëndisë dhe që kam luftuar kundër Teje. Të lutem le të ketë paqe midis nesh. Të faleminderit që vdiqe që të sillje paqe.” Perëndia premton që, nëse i besojmë Zotit Jezus Krisht, “ne kemi paqe me Perëndinë” (Romakëve) dhe kur vdesim, ne do të jetojmë me Të përgjithmonë.

MËSIMI 5

Mbreti i madh

Pasazhet e Shkrimit: Mateu 28:16-20; Veprat 1:1-11; Zbulesa 1:9-19; 22:20

Vërteta Qendrore: Jezus Krishti është Mbret.

Vargu Përmendësh: Në një Klub 5-Ditor përsëritni Kolosianëve 1:20
Në një takim mëso:
“Çdo gjuhë të rrëfej se Jezus Krishti është Zot” (Filipianëve 2:11)

MËSIMI:

“Kjo ishte pema ku kishim kasollen tonë!” tha Simoni. Ai dhe vëllai i tij po vizitonin fermën ku ata jetonin më parë.

“Shiko, ky është pellgu ku ne i lundronim varkat tona”, tha Patriku.

“E mban mend ditën kur ti u rrëzove Patrik, dhe pastaj u përpoqe që të futeshe brenda duke u zvarritur fshehurazi, që të mos shihte mamaja,” tha Simoni.

“A nuk është aq bukur të kthehesh dhe ta vizitosh fermën – ka aq shumë gjëra për t’i kujtuar!” u përgjigj Patriku.

Figura V-1

Miqtë e Zotit Jezus Krisht kishin shumë për të kujtuar gjithashtu, ndërsa kalonin kohë së bashku përreth Galilesë. Ata e kujtonin se si me pesë bukë dhe dy peshq, Zoti Jezus ushqeu më shumë se 5000 njerëz. Ata nuk do ta harronin natën kur i kapi stuhia mbi liqen. Zoti Jezus e kishte urdhëruar stuhinë të pushonte, dhe ajo iu bind! Shpesh ata ishin ulur në bregun e liqenit duke dëgjuar mësimin e Tij. Vendi ishte i mbushur me kujtime! Ishte një ide e mirë e Tij dërgimi i një mesazhi, në të cilin Ai kërkonte t’i takonte ata përsëri në atë vend.

“Ja ku është Mësuesi,” tha dikush, dhe bëri me gisht drejt një personi në largësi.”

“Jo, nuk është Ai,” u përgjigj një tjetër.

Ndërsa figura afrohej dhe ata mund ta shihnin më qartë, ata thirrën, “Është Zoti!” Ata ishin të mahnitur që Mësuesi dhe Zoti i tyre nuk ishte i vdekur. Ai kishte vdekur mbi kryq, por duke u kthyer në jetë, tregoi se Ai ishte madje edhe më i fuqishëm se vdekja. Ata e kishin parë Atë dhe kishin folur me Të shumë herë, por çdo herë që e shihnin, ata emocionoheshin. Ai kishte qenë i vdekur, por Ai ishte i gjallë përsëri! Tani Ai po vinte për t’u thënë atyre diçka shumë të rëndësishme.

Figura V-2

“Mua më është dhënë çdo pushtet në qiell e në tokë,” u tha Ai atyre. Çfarë? Çdo pushtet? Po, Perëndia Ati i kishte dhënë Birit të Tij të vetëm të drejtën dhe pushtetin për të bërë çdo gjë që Ai donte. Ai mund të bënte çdo mbret apo qeveri, ushtri, person që të bënte çfarë Ai donte. Miqtë e tij zor se mund ta besonin. Por Ai kishte akoma për të thënë: “Shkoni, pra, dhe bëni dishepuj nga të gjithë popujt (*duke u treguar lajmin e mirë*)” Ç’lajm të mirë donte Zoti Jezus t’u tregonte njerëzve në gjithë botën? Ai donte atëherë dhe do sot që çdo njeri ta dijë që Ai është Perëndia Biri, që Ai vdiq në kryq, duke marrë dënimin që ne meritojmë për mëkatin tonë. Natyrisht që Ai do që njerëzit ta dinë që Ai është i gjallë dhe mund të jetë Mbreti i jetëve njerëzore dhe mund t’i largojë mëkatet e tyre. Perëndia të do dhe dëshiron që ti ta dëgjosh

këtë lajm të mirë gjithashtu. Por vetëm dëgjimi nuk do të sjellë ndonjë ndryshim; ti duhet t'i besosh Zotit Jezus të të shpëtojë nga mëkati dhe të jetë Mbreti yt. Ky ishte lajmi i mirë të cilin dishepujt duhet të ndanin.

Ata donin ta tregonin atë, por disa prej tyre mund të kenë pasur frikë: "Çfarë tha më tej Zoti Jezus që i bëri ata të mos kishin frikë. "Unë jam me ju gjithë ditët," premtoi Ai. Ai e kishte çdo pushtet, prandaj, kudo që të ndodheshin, Ai mund të kujdesej për ta.

Figura V-3

Megjithatë, jo shumë kohë pas kësaj, dukej se Ai nuk do të rrinte më me ta. Zoti Jezus dhe pasuesit e Tij u ngjitën një mali jashtë qytetit të Jeruzalemit, Malit të Ullinjve. Atje Ai foli me ta, por nuk u ul ashtu si ulej zakonisht. Këtë herë Ai qëndroi në këmbë dhe foli. Edhe një herë Ai tha, "Ju duhet të shkoni kudo t'i tregoni njerëzve rreth Meje. Unë do të jem gjithnjë me ju." Pastaj ndodhi! Me ngadalë Ai nisi të ngrihej lart e më lart. Miqtë e Tij u mahnitën dhe po ndiqnin me gojë-hapur, gjersa një re e përfshiu dhe ua hoqi prej syve të tyre. Ai ishte kthyer përsëri në Qiell te Ati i Tij. Dishepujt e Tij po i mbanin sytë e ngulitur në qiell, gjersa u befasuan nga dy engjëj që folën me ta.

"Pse qëndroni e shikoni drejt qiellit?" pyetën ata. "Ky Jezus do të kthehet në të njëjtën mënyrë, me të cilën e keni parë të shkojë në qiell."

Zoti Jezus nuk është kthyer ende në tokë, por një ditë Ai do të kthehet. Deri atëherë Ai sundon nga Qielli. Megjithëse dishepujt nuk mund ta shihnin më Atë, Ai do të ishte me ta gjithë ditët; për këtë ata ishin të sigurt.

Figura V-4

A mund ta kujtoni se çfarë Zoti Jezus u tha dishepujve të Tij për të bërë? Po, ata duhet të shkonin kudo duke u treguar të tjerëve rreth Tij.

Mendoni sikur ju shkoni në një qytet në të cilin çdo person ka një sëmundje të tmerrshme, një sëmundje që do t'i vriste ata. Sikur ju të kishit

dijeni për të vetmin ilaç që do t'i kuronte, çfarë do të bënit? (*Lejojini fëmijët të përgjigjen.*) Natyrisht, ju do t'i tregoni atyre për kurën.

Po kështu ishte edhe me dishepujt. Përreth tyre kishte njerëz që nuk u ishin bindur Perëndisë. Këta njerëz tregonin gënjeshtër, grindeshin, ishin xhelozë apo të inatosur. Ata nuk e donin Perëndinë.

Edhe sot është njëlloj. Të gjithë njerëzit ecin sipas rrugës së tyre në vend që të ecin në rrugën e Perëndisë. Bibla thotë "secili prej nesh ndiqte rrugën e vet" (Isaia 53:6). Për këtë arsye ti dhe vëllai yt u grindët me njëri tjetrin dhe i bërtitët njëri tjetrit; për këtë arsye ti e hëngre vetë të gjithë çokolatën pa e ndarë atë. Edhe ti e ke këtë problem. Është problem shumë më i madh sesa sëmundja më e keqe. Perëndia duhet t'i dënojë ata që nuk i binden Atij. Ky dënim vjen pas vdekjes, dhe zgjat përgjithmonë. Dishepujt e Zotit Jezus e dinin përgjigjen e këtij problemi. Ata filluan t'u tregonin të tjerëve rreth tij. Disa prej tyre i treguan familjeve dhe miqve të tyre; të tjerë u folën turmave të mëdha me njerëz në rrugë. Dëgjojini ato dhe ju do të dëgjoni përgjigjen ndaj problemit të gjërave të gabuara në jetën tënde.

"Jezus Krishti është i Veçanti të Cilin Perëndia premtoi të dërgonte. Ai është Biri i vetëm i Perëndisë. Ai vdiq për mëkatin tonë, kur u gozhdua në kryq. Por Perëndia e ktheu Atë në jetë dhe e bëri Atë Zot dhe Mbret mbi gjithçka."

Shumë prej atyre që e dëgjuan e dinin se duhet të bënin diçka rreth problemit të mëkatis të tyre. Ata pyetën: "Çfarë duhet të bëjmë?"

Dishepujt e Zotit Jezus u përgjigjën: "Kthehuni nga rrugët tuaja të gabuara te Zoti Jezus; mbështetuni te Ai që t'ju shpëtojë. Po ta bëni, të gjitha mëkatet tuaja do të fshihen dhe largohen."

Qindra njerëz e bënë këtë. Sa prekëse ishte për dishepujt të shikonte tërë këta njerëz të ktheheshin nga rrugët e tyre mëkatore dhe të mbështeteshin te Jezus Krishti që t'u pastronte mëkatet. Kur Perëndia jua pastron mëkatet, ato

janë larguar përgjithmonë! Ndoshta edhe ti do t'i besosh Atij, por nuk je i sigurt se si, ose ke pyetje. Mos u largo pasi të tjerët të shkojnë, vetëm rri aty ku je dhe unë do të jem i gëzuar që të të tregoj nga Bibla sesi t'i besosh Zotit Jezus. Dishepujt, gjithashtu, ishin të gëzuar që do t'ua shpjegonin këtë njerëzve.

Figura V-5

Jo të gjithë ishin të gëzuar që i shihnin këta të krishterë të predikonin. Shumë nga drejtuesit ishin të zemëruar që njerëzit besonin te Jezus Krishti. Ata filluan t'ua bënë jetën të vështirë të krishterëve. Një i ri i quajtur Stefan u vra me gurë meqë i kishte treguar të tjerëve për Zotin Jezus. Shumë u futën në burg; të tjerë u vranë me shpatë. Sigurisht që të krishterët duhet të mos vazhdonin më t'u flisnin të tjerëve për Zotin Jezus! Por ata vazhduan. Ata e dinin se Zoti i tyre ishte Mbret mbi gjithçka dhe Ai i lejoi këto gjëra të ndodhnin. Ishte pjesë e planit të Tij. Ata e dinin që nëse njerëzit nuk dëgjonin rreth Zotit Jezus dhe t'i besojnë Atij që t'i shpëtojë, ata nuk do të mund të jetojnë kurrë me Perëndinë. Kështu ata vazhduan t'u tregojnë të tjerëve.

Gjendja u keqësua më tepër, kur Perandori donte që njerëzit ta adhuronin atë si të ishte një perëndi. Të krishterët refuzuan. "Perandori nuk është Zot. Jezus Krishti është Zot" thanë ata. Shumë u hodhën te luanët dhe të tjerët u dogjën të gjallë. Nëse ti i beson Zotit Jezus që të të pastrojë mëkatet, dhe të jetë Mbreti yt, disa vështirësi mund të të ndodhin. Ti nuk do të hidhesh te luanët, por disa nga pjesëtarët e familjes mund të tallen me ty. Ndoshta ti do të jesh i vetmi në klasën tënde që do t'i bindesh mësuesit, apo nuk do të mashtrosh. Është vështirë të jesh i ndryshëm. Si dishepujt, edhe ti mund ta kujtosh premtimin e Zotit Jezus. "Unë do të jem me ju gjithnjë." Ai është Mbret mbi gjithçka dhe Ai është me gjithsecilin që e do Atë.

Një nga ata që e duan Atë ishte Gjoni. Ai kishte qenë një mik shumë i afërt i Zotit Jezus. Ai kishte parë shumë prej miqve të tij të vriteshin; ai vetë ishte burgosur. Por ai nuk u dorëzua.

Figura V-6

Kur Gjoni ishte thuar se i moshuar ushtarët erdhën përsëri. Ata e arrestuan me vrazhdësi Gjoni dhe e morën me anije. Kur ai dhe të burgosurit e tjerë ishin në bordin e anijes, anija u nis për lundrim në det. Ku po dërgoheshin ata? Pas një farë kohe, ata panë një ishull të vogël. Anija u drejtua nga ishulli dhe u ndal atje. Gjoni dhe të tjerët zbritën dhe anija vazhdoi të lundrojë. Ishte një ishull i vogël e i quajtur Patmos. Ky ishull ishte burgu i tyre. Pa dyshim një kujdestar mizor mendohej që ata të mos iknin nga burgu dhe të punonin shumë. Ndoshta puna e Gjoni ishte të priste pllakat e mermerit. Ishte një punë e vështirë për një të moshuar.

Shpesh Gjoni duhet të ketë menduar: "Zoti është me mua këtu; Unë e di këtë se Ai e ka premtuar." Unë jam i sigurt që ai e mbante mend se Zoti Jezus ishte Mbret mbi gjithçka. Mbreti i Tij mund ta çlironte Gjoni nga ishulli, po të donte. Zoti Jezus duhet të kishte një arsye që Gjoni gjendej atje. Po, Ai kishte një plan të mrekullueshëm...

Figura V-7

Një të Dielë në mëngjes, Gjoni pa Zotin Jezus. Po, ai pa në fakt Atë! Ai ishte i madh e i fuqishëm, i shkëlqyeshëm – ashtu si Ai është tani në qiell. Ishte e gjitha shumë e mrekullueshme për Gjoni. Atij i ra të fikët në këmbët e Zotit.

Zoti Jezus është më i madhi e më i fuqishmi nga të gjithë, por Ai është gjithashtu shumë i dashur. Ai vuri dorën e Tij të djathtë mbi Gjoni dhe tha, "Mos u tremb. Unë jam i gjallë në shekuj të shekujve."

Ky është Zoti Jezus – Ai që mund të heqë tërë mëkatet tënd. Ai mund të të shpëtojë nga dënimi që ti meriton. Kur ti të kthehesh nga rruga jote mëkatore te Perëndia, Ai do të ndihmojë të jetosh ashtu si do Perëndia. Ai e kishte bërë këtë për Gjoni. Ai e kishte ndihmuar atë që të jetonte për Të. Gjoni kishte qenë një njeri gjaknxehtë, dhe Zoti Jezus e kishte bërë atë të dashur dhe të durueshëm. Ai

mund të të ndryshojë edhe ty. Nëse je i ashpër, Ai mund t'ju bëjë të butë. Nëse thua gënjeshtër, Ai mund t'ju bëjë të ndershëm. Ti ke nevojë për Zotin Jezus që të të heqë mëkatet dhe të të ndryshojë.

Ai është një Mbret i madh e i mrekullueshëm – Ai mund të shpëtojë nga mëkati; Ai mund të ndryshojë jetë; Ai sundon mbi gjithçka; dhe Ai e di çdo gjë që do të ndodhë në botën tonë.

Ai i tregoi Gjonit disa nga gjërat që do të ndodhnin. Gjoni madje pa sesi Qielli do të ishte – një vend i mbushur me gëzim dhe lumturi. Ai pa një turmë të madhe që i këndonte Zotit Jezus, Mbretit të madh. Gjoni pa gjithashtu dënimin e tmerrshëm që do të vinte mbi ata që nuk i besojnë Zotit Jezus për t'i shpëtuar. Gjoni shkroi çfarë ai pa, dhe ne mund ta lexojmë atë në fund të Biblës. Gjëja e fundit që Gjoni shkroi është shumë e rëndësishme; diçka rreth Mbretit, Zotit Jezus. Gjoni e dëgjoi Atë të thoshte, “Po vij shpejt.” Zoti Jezus nuk ka ardhur ende, por Ai do të vijë. Ai i tha Gjonit se do të kthehej; dhe kujtoni që engjëjt thanë se Ai do të kthehej në tokë.

Figura V-8

Një ditë-askush nuk e di se kur-Ai do të vijë papritur në qiell. Ai do të vijë aq shpejt sa të hapësh dhe mbyllësh sytë. Ardhja e Tij nuk do të paralajmërohet në gazeta ose në televizion. Por kur Ai të vijë, çdo njeri do ta dijë. Ata që i

kanë besuar Atij për t'i shpëtuar do të merren në ajër për ta takuar Atë. Ata do të jetojnë me Të në shekuj të shekujve. Të gjithë ata që nuk i kanë besuar Atij do të frikësohen dhe do të mundohen të fshihen. Por çdo njeri do ta takojë Atë patjetër, dhe Ai është gjykatësi i tyre. Ai do t'i dënojë ata në shekuj të shekujve. Duhet të jetë shumë vonë për t'i besuar Atij si Shpëtimtar.

Kur Zoti Jezus foli rreth ardhjes së Tij, Ai tha “Rrini gati! Si mund të rrini gati? A e mbani mend se çfarë i thanë popullit dishepujt e Zotit Jezus? Ata thanë, “Kthehuni nga mëkati në jetën tuaj, e besojini Jezus Krishtit.” A do të kthehesh nga mëkati në jetën tënde? Atëherë që tani thuaja Zotit Jezus këtë dhe kërkoji që të të heqë mëkatet. Perëndia premton që mëkatet e tua do të fshihen. Ti do të jesh gati kur Ai të kthehet.

Gjoni mezi që priste për ardhjen e Tij. Ai tha: “Eja, Zoti Jezus.”

Më vonë Gjoni u çlirua dhe u lejua që të kthehej te miqtë e tij. Por ai nuk e harroi kurrë çfarë dëgjoi dhe pa në ishull. Akoma më e rëndësishme ishte që Ai kishte parë Mbretin e tij.
